

XXX TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Jr 31:7-9)

Lugemine prohvet Jeremia raamatust:

Nii ütleb Issand: rõkake rõõmust Jaakobi üle ja hõisake esimese üle rahvaste hulgast. Kuulutage, laulge kiitust ja ütelge: “Issand on päästnud oma rahva, päästnud need, kes on Iisraelist järele jäänud. Vaata, ma toon nad tagasi Põhjamaalt, kogun nad kokku maailma viimastest äärtest. Nende seas on jalutuid ja pimedaid, käima peal olijaid ja sünnitajaid. Suure hulgana tulevad nad siia tagasi. Nad tulevad nuttes, aga mina toon nad tagasi ja lohutan neid. Ma viin nad veeojade äärde tasast teed mööda, kus nad ei komista. Sest mina olen Iisraeli isa ja Efraim on mu esmasündinu.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 126:1-2b.2c-3.4-5.6. R:3)

R: Issand on meile suuri asju teinud.

Kui Issand tõi tagasi Siioni vangid,
siis olime kõik otsekui unenägijad.

Siis oli meie suu täis naeru
ja meie keelel oli hõiskamist.

R:

Siis öeldi rahvaste seas:

Issand on neile suuri asju teinud.

Tõesti, Issand on meile suuri asju teinud,
sellepärast olime rõõmsad.

R:

Issand, lase tagasi pöörduda meie vangidel nagu veeojadel lõunamaal.

Kes silmaveega külvavad, lõikavad hõiskamisega.

Kes minnes kõnnib nuttes, kui ta külviseemet kannab,
see tuleb ja hõiskab, kandes viljavihke.

R:

(Teine lugemine He 5:1-6)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Iga ülempreester võetakse inimeste hulgast ja seatakse inimeste heaks teenima Jumala ees – tooma ande ja ohvreid Jumalale inimeste pattude eest. Tema suudab tuua mõistmatuid ja eksijaid tõe tundmisele, sest temal on osa nõtruses. Selle nõtruse pärast peab ta, nii nagu rahvagi eest, tooma ohvri omaenda pattude hüvituseks. Ja keegi ei saa võtta endale ise seda au, vaid Jumala kutsumise peale, nagu Aaroniga sündis. Nõnda ei võtnud ka Kristus endale au saada ülempreestriks, vaid see au anti talle Jumalast, kes talle ütles: “Sina oled mu Poeg, täna ma sünnitasin Sinu.” Ka teises kohas ütleb ta: “Sina oled preester igavesti, Melkisedeki seisuse järgi.”
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 2Tm 1:10b)

Halleluuja. Meie Issand Jeesus Kristus on võtnud surmalt võimuse – toonud meid eluvalguse juurde evangeeliumi läbi. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 10:46-52)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal, kui Jeesus oma jüngrite ja suure rahvahulga saatel Jeerikost välja tuli, istus tee ääres pime kerjus Bartimeus, Timeuse poeg. Aga kui ta kuulis, et Jeesus Naatsaretist on seal, hakkas ta valjusti hüüdma: “Jeesus, Taaveti Poeg, halasta minu peale!” Paljud sõitlesid teda, et ta vaikiks, aga tema hüüdis veel valjemini: “Jeesus, Taaveti Poeg, halasta minu peale!”
Siis jäi Jeesus seisma ning ütles: “Kutsuge ta siia!” Ja nad kutsusid pimedat ja ütlesid talle: “Ole julge, tõuse üles, tema kutsub sind!” Ja ta heitis oma kuu seljast, tõusis püsti ning tuli Jeesuse juurde. Jeesus küsis temalt: “Mida sa tahad, et ma sulle teeksin?” Pime vastas: “Rabuuni, tee nii, et ma jälle näeksin.” Ja Jeesus ütles talle: “Mine, sinu usk on sind aidanud.” Ning samas sai pime jälle nägijaks ja käis teed Jeesuse järel.
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, Johannese ilmutusraamatust loeme: “Mina, Johannes, pöördusin ümber vaatama seda häält, kes rääkis minuga. Ning ma nägin kedagi, kes oli Inimese Poja sarnane ja ta ütles mulle: “Ja Laodikeia koguduse inglile kirjuta: Ma tean su tegusid, et sa ei ole külm ega kuum. Oh oleksid sa ometi külm või kuum! Aga nüüd, et sa oled leige ja mitte külm ega kuum, sülitän ma

su välja oma suust.”” (vrdl Ilm 1:13; 3:14-16)

Või nii, ei külm ega kuum?! Kujutuspildina kerkib silme ette snoob, kes kalli veini põlglikult suust välja sülitab, jonnides selle pärast, et vein serveeriti talle valel temperatuuril... Üldiselt on leige ju tegelikult meeldiv – kuldne kesktee, nagu öeldakse. Ja kui sind leiguse pärast välja sülitatakse, siis on ju hästi, sest mida meeldivat peaks olema selles, kui keegi su alla neelab?

Paraku ei anta Jumala ilmutust meile selleks, et me selle varal oma sarkastilist huumorimeelt teritaksime, vaid antud võrdpildis sisaldub tungiv hoiatus. Meile rõhutatakse, et elada tuleb oma usu kohaselt – nii, et meie inimlikkus ei hajuks kompromissidesse, et meie veendumuste, sõnade ja tegude vahel ei haigutaks kuristik.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, tänases evangeeliumis küsib Jeesus pimedalt mehelt: “Mida sa tahad, et ma sulle teeksin!” Pime vastab: “Rabuuni, tee nii, et ma jälle näeksin.” Ja Jeesus ütleb talle: “Mine, sinu usk on sind aidanud.” Tegelikult oleks võinud Jeesus talle veel järele hõigata: “Aga pea meeles: kui su silm ajab sind patustama, siis kisu ta välja ja heida minema, sest sulle on parem minna pimedana igavesse ellu kui põrgusse tervete silmadega!” (vrdl. Mt 5:29)

Kuid Jeesus siiski ei tahtnud võtta sellelt vaeselt pimedalt rõõmu terveksaamise üle – kuigi ta teadis, et ka nägijad saavad olla õnnetud, et neil võib olla isegi rohkem kiusatusi, et nad võivad veelgi edukamalt teha rumalaid tegusid ja üritada siis vastutusest kõrvale hiilida. Neile, kellele on sündinud ime, tuleb kord aeg muutuda saajast andjaks, hoolealusest hoolitsejaks, sellest, keda teenitakse, selleks, kes teenib.

Kahjuks mõistavad paljud imet kogunud inimesed seda justkui üleskutsena Jumalalt üha uusi imesid välja paluda. Ja kui siis pikemat aega pole juhtunud midagi, mida võiks mõista imena, siis tuleb pettumus, tunne, et Jumal on nad maha jätnud. Kuid Jumal teeb imesid enamasti just selleks, et pöörata tähelepanu oma ilmutusele, mis ta inimestele on andnud; rõhutada oma õpetusi sellest, mida peab inimene tegema ja mida ta ei tohi teha; julgustada olukordades, kus inimene peab näitama üles initsiatiivi ise edasi mõelda, mitte vaid tuimalt käsku täitma nagu jäik mutriku masinavärgis.

Armsad õed ja vennad, paljude toitudega nii, et need säilivad vaid madalal temperatuuril, on söödavad alles pärast kuumutamist ja on maitsvad, kui neid süüakse kuumalt. Nii võib aru saada, mida tahab leiguse kujund meile ülekantud tähenduses öelda.

Tasakaal on selles maailmas küll üks kõige levinumaid toimimisprintsipe, kuid absoluutne tasakaal muutub oma jäikuses hukutavaks. Me ei tohi kartusest liigse ranguse ja ultrakonservatiivsuse ees loobuda rangusest ja konservatiivsusest üleüldse, nii nagu ei tohi ka hirmust põhimõttelageda sallivuse ja äärmusliku vasakpoolsuse ees loobuda täielikult mõistvusest ja vastutulelikkusest. Kurjus soovibki meid ummikusse ajada ja jäigastada, et me ebaõiglust nähes tarduksime ega võtaks kurjuse vastu midagi ette.

Kel kõrvad on kuulda, see kuuleb Jumala sõna... või kelle silm on avatud seda piiblist lugema, saab sellest aru. Ja kui me oskame sealt välja kuulda või lugeda, mille eest me põrgusse läheme, siis ehk motiveerib see meid ka mõtlema, kuidas seda ära hoida. Aamen.